

OSNOVNI SUD U PODGORICI

K.br.08/1570

Dana 26.01.2009. godine

U IME NARODA

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni, krivični, u vijeću sastavljenom od sudije Zorana Šćepanovića, kao predsjednika vijeća i sudija porotnika Savović Sima i Roganović Ljubice, kao članova vijeća, uz učešće Svetlane Boričić kao zapisničara, u krivičnom predmetu okrivljene Kovačević Bosiljke, zbog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.4 u vezi st.1 Krivičnog zakonika, rješavajući po Optužnici Osnovnog državnog tužioca u Podgorici Kt.br.981/07 od 01.10.2008. godine, nakon održanog glavnog, javnog pretresa od dana 26.01.2009. godine (održanog u prisustvu zastupnika Optužnice Jovičević Sanje - zamjenika ODT-a Podgorica, te u prisustvu okrivljene), Izrekao je dana 26.01.2009. godine (nakon tajnog vijećanja i glasanja) i istog dana javno objavio

PRESUDU

OKRIVLJENA KOVAČEVIĆ BOSILJKA, JMBG:0201955215058, od oca Dušana i majke Desanke, rođene Vukčević, rođena 02.01.1955 godine u Podgorici, sa prebivalištem u Podgorici-ul.Lamela br.19/6, Zabjelo, završila srednju školu-za daktilografa, vlasnik i direktor auto škole "Favorit" Podgorica, udata, majka troje djece, srednjeg imovnog stanja, ranije neosuđivana

K r i v a j e

Zato što je:

U toku 2006. i 2007.godine u Podgorici, kao odgovorno lice - vlasnik i direktor auto škole "Favorit", prekoračenjem granica svog službenog položaja drugome pribavila korist, na način što je u dva navrata izdala dva uvjerenja o poznavanju saobraćajnih propisa i to Mulić Rahmanu uvjerenje br. 37/07 od 16.02.2007.godine i Rajović Aleksandru uvjerenje br. 35 od 14.04.2006.godine koja lica nijesu navršila šesnaest godina u vrijeme izdavanja uvjerenja, a što je suprotno članu 234 Zakona o bezbjednosti saobraćaja na putevima, kojim je propisano da se potvrda o poznavanju saobraćajnih propisa može izdati licu koje je navršilo šesnaest godina, i tako im omogućila da se sa putničkim vozilima uključe u javni saobraćaj,

- Čime je izvršila krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.4 u vezi st.1 Krivičnog zakonika

Pa joj Sud primjenom naprijed navedenog zakonskog propisa i propisa iz čl.2,3,4,5,13,15,42,52,53 i 54 Krivičnog zakonika, te čl.199,201 i 364 Zakonika o krivičnom postupku i z r i č e

USLOVNU OSUDU

Kojom joj prethodno utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci. Istovremeno određuje da se utvrđena kazna neće izvršiti ukoliko okrivljena u roku od 3 (tri) godine po pravosnažnosti presude ne izvrši novo krivično djelo.

Dužna je okrivljena da na ime troškova krivičnog postupka isplati ovom Sudu iznos od 30,00 €, u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Obrazloženje

Optužnicom Osnovnog državnog tužioca u Podgorici, Kt.br.981/07 od 01.10.2008. godine stavljeno je na teret okrivljenoj Kovačević Bosiljki izvršenje krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.4 u vezi st.1 Krivičnog zakonika, a pri kojoj Optužnici je zastupnik optužbe ostala do kraja glavnog pretresa predlažući Sudu u završnoj riječi da okrivljenu za predmetno krivično djelo oglasi krivom i osudi po zakonu.

Okrivljena Kovačević Bosiljka je u svojoj odbrani u bitnom navela: da su tačni navodi Optužnice koji joj se stavljaju na teret, jer je ona, kako kaže, preduzela predmetne radnje; da je ona, kako nadalje kaže, i pred istražnim sudijom navela da je njoj bilo poznato da Rahman Mulić i Aleksandar Rajović u vrijeme izdavanja uvjerenja nijesu navršili 16 godina, ali je smatrala da samim izdavanjem ne krši ni jednu zakonsku normu; da je ona za izdavanje tih potvrda naplaćivala novčani iznos od po 20,00 eura po jednoj izdatoj potvrdi; da te potvrde nijesu išle preko MUP-a već su se direktno od škole izdavale; da je ona mislila da izdavanjem te potvrde izdaje uvjerenje samo za vozilo do 50 kubika, mada je to, kako kaže, ne oslobadja od odgovornosti; da se sjeća da kada je nju inspektor Joksimović pozvao i pitao je da li je osim Mulić Rahmanu izdala još kome takvo uvjerenje, da je ona njemu kazala da je izdala i Rajović Aleksandru, jer je istom izdala isto takvo uvjerenje, dakle isto kao i Mulić Rahmanu.

Okrivljena je pri prednje naznačenim navodima svoje odbrane ostala i u završnoj riječi.

Sud je na glavnom pretresu, u dokaznom postupku, proveo s l e d e ć e dokaze:

- pročitao dvije potvrde o privremeno oduzetim predmetima Uprave policije br.17-13/17 od 24.05.2007.godine i 24.04.2007.godine;
- pročitao uvjerenje o poznavanju saobraćajnih propisa na ime Mulić Rahmana od 16.02.2007.godine;
- pročitao izvod iz kaznene evidencije Uprave policije CG PJ Podgorica br.11-245/08-19944/2-3583 od 13.11.2008.godine-koji glasi na ime okrivljene Kovačević Bosiljke;
- izvršio uvid u dokumentaciju na ime Mulić Rahmana i Rajović Aleksandra, koja je predata auto školi "Favorit", koja dokumentacija se nalazi u spisima predmeta.

Kako je zastupnik optužbe izjavila da imajući u vidu navode odbrane okrivljene, te sve provedene materijalne dokaze, odustaje od saslušanja predloženih svjedoka, te kako je i okrivljena izjavila da misli da nije potrebno saslušavati predmetne svjedoke, jer je ona, kako kaže, rekla istinu od koje ne bježi, to je Sud u formi Rješenja donijetog na glavnom pretresu-u dokaznom postupku odlučio da se neće u dokaznom postupku saslušavati svjedoci: Rajović Aleksandar i Mulić Rahman, a s obzirom da je činjenično stanje u potpunoj mjeri rasvijetljeno, pa bi insistiranje na njihovom saslušanju vodilo bespotrebnom odugovlačenju postupka.

Sud je, nakon ocjene provedenih dokaza, cijenjenih shodno čl.360 st.1 i 2 Zakonika o krivičnom postupku, te nakon ocjene navoda optužbe i odbrane, našao da su činjenični navodi predmetne Optužnice, stavljeni na teret okrivljenoj, potvrđeni i učinjeni nespornim, na šta upućuju razlozi koji slijede:

Iskaz okrivljene je dokaz podložan ocjeni, kao i svaki drugi dokaz, te kako se isti cijeni po svojoj unutrašnjoj vrijednosti, u skladu sa logikom događaja te izvedenim dokazima i utvrđenim činjenicama, evidentno je da je analizirana odbrana okrivljene, njen kvalitet, vrijednost i smisao dobijen tek dovodenjem u vezu sa svim provedenim dokazima, te ocjenom vrijednosti provedenih dokaza, njihove dokazne snage a koja ide u pravcu utvrđivanja pravno relevantnih činjenica koje čine sadržinu predmetne krivične stvari.

Upravo polazeći od prednjeg pristupa, ovaj Sud je našao da je okrivljena priznala da je preduzela predmetne radnje-da je kao vlasnik i direktor auto škole "Favorit" izdala dva predmetna uvjerenja o poznavanju saobraćajnih propisa i to licima koja u vrijeme izdavanja tih uvjerenja nijesu navršila 16 godina: Mulić Rahmanu i Rajović Aleksandru, za koje potvrde-uvjerenja je naplaćivala novčane iznose od po 20,00 €.

Prednje bliva potvrđeno i izvršenim uvidom u materijalne dokaze koji egzistiraju u spisima predmeta: dvijema potvrdama o privremeno oduzetim predmetima Uprave policije br.17-13/17 od 24.05.2007.godine i 24.04.2007.godine, zatim uvjerenjem o poznavanju saobraćajnih propisa na ime Mulić Rahmana od 16.02.2007.godine, te izvršenim uvidom u

Dokumentaciju na ime Mullić Rahmana i Rajović Aleksandra, koja je predata auto školi "Favorit", koja dokumentaciju nalazi u spisima predmeta, a iz koje dokumentacije se utvrđuje da u vrijeme izdavanja predmetnih uvjerenja Rahman (rođen 19.06.1992 godine-uvjerenje izdato 16.02.2007 godine) i Rajović Aleksandar (rođen 19.01.1981 godine-uvjerenje izdato 14.04.2006 godine) nijesu navršili 16 godina-čime se krše odredbe čl. 234 Zakona o bezbjednosti saobraćaja na putevima, kojim je propisano da se potvrda o poznavanju saobraćajnih propisa može izdati licu koje je navršilo šesnaest godina, što će reći da je okrivljena izdavanjem predmetnih uvjerenja licima kojima se ta uvjerenja ne mogu izdati omogućila istima da se sa putničkim vozilima uključe u javni saobraćaj.

Imajući u vidu sve prednje iznijeto, evidentno je da su provedenim dokazima potvrđeni svi činjenični navodi iz izreke presude, tj. činjenični navodi predstavljeni u formi činjeničnog opisa djela za koje je okrivljena Kovačević Bosiljka oglašena krivom, što će reći da je činjenično stanje iz izreke presude, po mišljenju ovog Suda, nesporno utvrđeno, nakon provedenog dokaznog postupka, ocjenom navoda optužbe i odbrane, kao i ocjenom svih provedenih dokaza, te poštujući načelo optužbe, shodno kom načelu su izvedeni dokazi analizirani i cijnenjeni samo u kontekstu činjeničnog opisa predmetnog krivičnog djela stavljenog na teret okrivljenoj, pa su s tim u vezi i analizirani i cijnenjeni samo i isključivo oni dokazi koji svojom dokaznom snagom mogu potvrditi ili pak demantovati činjenične navode optužnog akta koji se stavljaju na teret okrivljenoj.

Naime, Sud je mišljenja da je dokazni materijal pružio neophodni kvalitet za osuđujuću presudu, tj. da su provedenim dokazima potvrđeni činjenični navodi stavljeni na teret okrivljenoj, a zahvaljujući nesumnjivo utvrđenim i međusobno čvrsto i logički povezanim činjenicama, koje se punom sigurnošću upućuju na jedini mogući zaključak da je upravo okrivljena Kovačević Bosiljka izvršila predmetno krivično djelo, te da se (kod svega prednje iznijetog) isključuje svaka druga mogućnost.

Pravno kvalifikujući utvrđeno činjenično stanje ovaj Sud je našao da je adekvatna pravna kvalifikacija iz optužnog akta, tj. da su se u radnjama okrivljene stekli svi elementi bića krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.4 u vezi st.1 Krivičnog zakonika, zbog čega je ista oglašena krivom i krivično-pravno odgovornom.

Okrivljena je dakle, svojim radnjama ostvarila sva bitna obilježja krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl.416 st.4 u vezi st.1 Krivičnog zakonika, a s obzirom da je u toku 2006. i 2007. godine u Podgorici, kao odgovorno lice - vlasnik i direktor auto škole "Favorit", prekoračenjem granica svog službenog položaja drugome pribavila korist, na način što je u dva navrata izdala dva uvjerenja o poznavanju saobraćajnih propisa i to Mullić Rahmanu uvjerenje br. 37/07 od 16.02.2007. godine i Rajović Aleksandru uvjerenje br. 35 od 14.04.2006. godine koja lica nijesu navršila šesnaest godina u vrijeme izdavanja uvjerenja, a što je suprotno članu 234 Zakona o bezbjednosti saobraćaja na putevima, kojim je propisano da se potvrda o poznavanju saobraćajnih propisa može izdati licu koje je navršilo šesnaest godina, i tako im omogućila da se sa putničkim vozilima uključe u javni saobraćaj.

Imajući u vidu prednje, evidentno je da je okrivljena u konkretnom slučaju postupala sa direktnim umišljajem, a ovaj shodno čl.15 Krivičnog zakonika postoji : "kada je učinilac bio svjestan svog djela i htio njegovo izvršenje".

Naime, u ovom konkretnom slučaju su, po mišljenju ovog Suda, ispunjena oba elementa direktnog umišljaja: intelektualni i voluntativni, na šta upućuje zaključak Suda o stepenu intenziteta elemenata svijesti i volje kod okrivljene.

Odlučujući o krivičnoj sankciji, ovaj Sud je prethodno utvrđujući kaznu, odmjerio istu shodno čl.42 Krivičnog zakonika, tj. prilikom odmjeravanja iste imao u vidu sve okolnosti iz čl.42 Krivičnog zakonika, a koje mogu uticati na to da kazna bude veća ili manja (a naročito: stepen krivične odgovornosti, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačinu ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, raniji život učinioca - okrivljene, njene lične prilike, njeno držanje poslije učinjenog krivičnog djela, kao i druge okolnosti koje se odnose na ličnost učinioca, pa je s tim u vezi ovaj Sud, kao olakšavajuće okolnosti na strani okrivljene cijenio: navode odbrane okrivljene koji su u funkciji priznanja-budući da nije sporila da je preduzela predmetne radnje-upravo na način kako joj se to stavlja na teret, kojom odbranom je okrivljena dala značajan doprinos rasvjetljenju i rješenju konkretne krivično-pravne stvari; porodične prilike - udata, majka troje djece; raniju neosuđivanost okrivljene-što se utvrđuje iz predmetnog izvoda iz kaznene evidencije, provedenog u dokaznom postupku, dok otežavajućih okolnosti van elemenata bića predmetnog krivičnog djela nije bilo), pa je s tim u vezi ovaj Sud okrivljenoj prethodno utvrdio kaznu zatvora tj. odmjerio istu u granicama posebnog minimuma i posebnog maksimuma kazne zatvora propisane za predmetno krivično djelo, a potom se opredijelio za uslovnu osudu - kao mjeru upozorenja (shodno čl.52,53 i 54 Krivičnog zakonika), tj. odredio da se utvrđena kazna neće izvršiti ukoliko okrivljena u roku od 3 (tri) godine po pravosnažnosti presude ne izvrši novo krivično djelo.

Prilikom odlučivanja o opravdanosti izricanja uslovne osude ovaj Sud je imao u vidu uslove za izricanje iste iz Krivičnog zakonika, tj. imao u vidu dva kumulativno postavljena uslova: "prvi", koji je objektivni i vezan za vrstu i težinu utvrđene kazne (pri čemu se uslovno može odložiti samo utvrđena kazna zatvora koja nije duža od dvije godine - o čemu je upravo riječ u konkretnom slučaju, a s obzirom da je prethodno utvrđena kazna zatvora u trajanju od 6 mjeseci, što će reći da je u konkretnom slučaju, bitna kazna koju je sud utvrdio za izvršeno djelo, a ne propisana kazna) i "drugi", koji je subjektivni, i vezan za uvjerenje Suda da se osnovano može očekivati da će i upozorenje uz prijetnju kaznom dovoljno uticati na učinioca da više ne vrši krivična djela, pa je s tim u vezi mišljenje ovog Suda, da će se u konkretnom slučaju izricanjem uslovne osude okrivljenoj, u okviru opšte svrhe krivičnih sankcija (čl.4 st.2 Krivičnog zakonika - "suzbijanje djela kojima se povredjuju ili ugrožavaju vrijednosti zaštićene krivičnim zakonodavstvom") ostvariti i svrha uslovne osude (iz čl.52 st.2 Krivičnog zakonika - "da se prema učiniocu koji je kriv ne primijeni kazna za lakša krivična djela kad to nije nužno radi krivičnopravne zaštite i kad se može očekivati da će upozorenje uz prijetnju kazne, dovoljno uticati na učinioca da više ne vrši krivična djela").

Odluka o troškovima krivičnog postupka, zasnovana je na odredbama čl.199 i 201 Zakonika o krivičnom postupku, a isti se odnose na paušalni iznos od 30,00 € (koji paušal je odmjeren - određen prema trajanju, složenosti postupka i imovnom stanju okrivljene).

Sa izloženog, a shodno čl.364 Zakonika o krivičnom postupku, odlučeno je kao u izreci presude.

ZAPISNIČAR
Svetlana Horčić

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA
Zoran Šćepanović

DN-a: Primjerak ove presude dostaviti:
- ODT-u Podgorica I
- okrivljenoj.

Postupljeno dana 26.01.2009.god.
Radnik Suda

PRESUDA JE PRATOSUDSKA 07.07.2009 God.

SUDIJA,

